

Иван Начев е роден на 30. I. 1927 година в с. Шатрово, Кюстендилски окръг. Произхожда от многодетно работническо семейство. Завършил е гимназия в Благоевград (1946) и Софийския университет със специалност геолог-геохимик през 1952 г. Членувал е в РМС от 1944 г. и като работник в завод „Н. Й. Вапцаров“ е избран за секретар на Районен комитет на РМС в гр. Рила. В ДКМС (1947—1953) е бил сътрудник на Факултетното бюро в Природоматематическия факултет на СУ.

Като геолог и старши геолог в Комитета по геология (1951—1959) Начев провежда търсене на фосфорити и глауконити в кредата и търсене и проучване на седиментни оолитни железни руди в юрата в Троянско и Тетевенско. Интересът му към седиментните скали и седиментогенните полезни изкопаеми непрекъснато се задълбочава и добива благоприятни условия за целенасочена реализация като научен сътрудник (от 1959 г.) и старши научен сътрудник II и I степен (1964, 1985) в Геологическия институт на БАН. Начев защитава кандидатска дисертация през 1965 г. и става първият български литолог — доктор на науките (1972).

Главни обекти на научните изследвания на И. К. Начев са юрските и горнокредните седименти в България. С голямо трудолюбие, научна осведоменост и творческа активност той си е завоювал авторитет на една от водещите фигури в изучаване на седиментологията на тези две системи — добре познат, ценен, цитиран и дискутиран у нас и в чужбина. По-важните научни приноси на И. К. Начев касаят веществената характеристика на юрската система; типизацията и класификацията на флиша в България; отделянето, класификацията и характеристиката на 30 мезокаинозойски седиментни геокмплекса; разпознаването на нови седиментни обстановки и реконструкцията на палеодинамични обстановки; интерпретацията на базата на веществения състав, текстурите; и мощностите и др. белези на еволюцията на българските земи в геосинклинален и неомобилистичен аспект.

И. К. Начев е установил нови находища на юрски оолитни железни руди, флуорапатитови фосфорити, железни и алуминиеви глау-

конити, отделни типове кремъчни скали, тефронидни скали и пр. Негови научни резултати са внедрявани в практиката при търсене и проучване на минерални суровини и при нефтогазосносната оценка на страната, а консултантите му са често търсени от учени и геолого-проучватели от практиката. Иван Начев е участвувал в много международни конгреси, симпозиуми, конференции, работни съвещания и други задгранични прояви, където е представял достойно нашата седиментоложка наука.

И. К. Начев е много продуктивен автор. Публикувал е около 150 труда, като в т. ч. е автор или съавтор на 18 монографии и монографични сборници. Между последните могат да се отбележат: Литология на юрските седименти в България, БАН, 1976; Геология и нефтегазосносност Северной Болгарии. Москва, Недра, 1976; Седиментните геокмплекси в България, Наука и изкуство, 1980; Магматизъм и металогения Карпато-Балканской области, БАН, 1983; Юрские осадочные геокмплексы Болгарии и Грузии. Тбилиси, Мецниереба, 1984 и др.

Иван Начев е твърде активен член на Българското геологическо дружество. Той е многогодишен председател на секция Седиментология при БГД, бил е заместник-председател на дружеството (от 1978 до 1982 г.), член на редколегиата на Списанието на БГД и негов заместник главен редактор (1980—1982). Твърде дейно участвува и в списването на дружествения орган, в който е публикувал 27 научни труда. Създател е на поредицата от Сборник монографии на БГД и е редактор или член на редколегите на 4 от 6-те излезли книги; съорганизатор е на научните сесии и конференции на БГД (Странджа, 1978; Геодинамика, 1979; Варна, 1980); екскурзовод е на научните екскурзии на дружеството в Странджа, Варна, Панагюрище, Троян, Побитите камъни и др.

Членовете на Българското геологическо дружество и колегите на Иван Начев го поздравяват по повод неговата шестдесета годишнина и му пожелават здраве и творческо дълголетие.

С. Янев